

EMMA

NR. 14 – WINTER 2026

IN DIT NUMMER:

10 VRAGEN AAN
UIT HET HISTORISCH ARCHIEF
KOKEN MET EMMA
INTERVIEW MET

...EN NATUURLIJK NOG VEEL MEER.

BLAD VAN DE CLIËNTENRAAD VOOR BEWONERS EN BETROKKENEN
VAN ORANJE NASSAU'S OORD EN DE RIJNHOF

Foto voorpagina
Krokussen
Moniek de Bakker

INHOUD

Voorwoord	pag. 4
Tegeltjeswijsheden	5
Poëzie	6
Koken met Emma	7
10 vragen aan Jack Vrugink	8
Rebus	10
Wist u dat	11
Interview met mevrouw Droop	12
Uit het Historisch Archief	14
Interview met Helma Slotboom en Marjolein Vermeij	16
Het fotoalbum van Dick Hueting	18
De dames van de bibliotheek	20
Uit de boekenhoek	22
Algemene informatie	23

VOORWOORD

De feestelijke maand december met Sinterklaas, Kerstmis en Oud en Nieuw ligt achter ons. Gezelligheid, lichtjes, warmte, lekkernijen. En natuurlijk terugblikken op het afgelopen jaar.

Namens de Cliëntenraad van Oranje Nassau's Oord en De Rijnhof willen wij u het allerbeste wensen voor dit nieuwe jaar **2026**! Dat het een jaar mag worden met vele fijne momenten! Heeft u goede voornemens? Laat het ons weten!

Achterin dit magazine staan onze contactgegevens.

Voor u ligt de wintereditie van de Emma. Met natuurlijk weer mooie foto's, interviews, verhalen, poëzie, een recept van vroeger, de puzzel en nog veel meer. Misschien heeft u ook een grappige anekdote, een interessant verhaal, een fotoalbum of een vraag. De Emma is van u, van alle bewoners en verwanten. Marian gaat graag met u in gesprek over uw ideeën. Dan plaatsen wij het in de volgende uitgave.

Voor nu wensen wij u veel ontspanning en leesplezier met deze Emma 14!

De Redactie

Marian van Swinderen

Moniek de Bakker

TEGELTJESWIJSHEDEN

Poëzie

Uit 'Van de Wortelkindertjes' door Freddie Langeler

Zeg, ken-je de Wortelkindertjes niet
Die de hele winter slapen.
Diep in de grond, waar niemand ze ziet.
Die kleine, pittige knapen.
En meisjes ook, die nòg kleiner zijn.
Maar even lief en even fijn?
En als het op d'aarde weer lente wordt
Dan komt hun moedertje, met een wit schort
En een pas gestreken kapje,
Die roept ze: 'Wordt wakker, nu sliep je genoeg!
'De wei wordt al groen en de zon schijnt al vroeg!
'Hier heb- je schaar en lapje:

'Maak daar wat keurige kleedjes van,
'Waarmee je fijntjes naar boven kan,
'Elk in een nieuw japonnetje
'Naar 't lieve lente-zonnetje!'

Onder de grond, zo diep, zo diep,
Weet je nu wat daar sliep?

Dit boek kunt u lezen in de bibliotheek in het Warm Welkom Oranje Nassau's Oord.

KOKEN MET EMMA

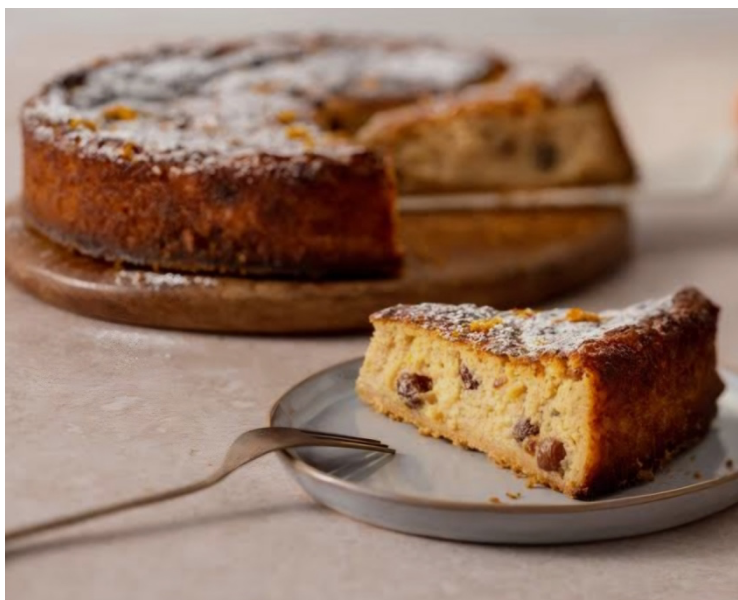
SCHOENLAPPERS-TAART

Sommige recepten bestaan al honderden jaren. Zoals deze schoenlappers-taart uit de 17^e eeuw, de Gouden Eeuw! In die tijd werd het gerecht gemaakt voor de rijke burgers die vanuit Amsterdam naar het platteland vertrokken. Een simpel gerecht met eerlijke producten uit eigen tuin. De bovenkant van de taart lijkt op een lap leer, vandaar de naam.

Veel oma's en moeders zullen zich dit recept van vroeger nog herinneren! Het is eenvoudig om te maken en goedkoop. Deze zachte taart is warm het allerlekkerst bijv. met warme custard. Maar koud kan natuurlijk ook. Met slagroom, vanillevla of een bolletje ijs.

Ingrediënten:

1 rol beschuit (11 stuks)
5 eieren
75 gram suiker
100 gram boter
1 kilo zoete appeltjes
100 gram rozijnen
1 mespuntje zout
1 theelepel kaneel
poedersuiker

Hoe bereid je dit recept?

Schil de appels en snijd ze in stukjes. Kook de appelstukjes tot een dikke moes. Verwarm de oven voor op 200 graden. Verkruiemel de beschuiten fijn. Beboter een springvorm van 20/22 cm (hij moet goed sluiten). Beleg de bodem met bakpapier, beboter dat ook. Bestrooi de bodem en zijkanten met wat beschuutkruiem. Roer de eieren met suiker tot een geheel. Maak de boter zacht en meng dit met de beschuutkruiem, appelmoes, rozijnen, het zout en de kaneel door het eier-suikermengsel. Doe alles in de springvorm en bak de taart in ongeveer 1 uur gaar en bruin. Laat de taart gedeeltelijk afkoelen in de vorm voordat u de randen eraf haalt. Bestrooi de taart met poedersuiker.

Eet smakelijk!

10 VRAGEN AAN

JACK VRUGGINK,

PERSOONLIJK BEGELEIDER IN HET REEËNBOSCH

1 Wie ben je?

Mijn naam is Jack Vrugink, 25 jaar. Ik woon samen met mijn vriendin Louise in het prachtige Doorwerth.

2 Waar ben je opgegroeid?

Ik woon al mijn hele leven in de gemeente Renkum. Een prachtig stukje Nederland. Ik geniet ook erg van het stadse leven; de dynamiek, drukte, mentaliteit maar ook de diversiteit. In mijn vrije tijd ben ik graag met muziek bezig. Ik verzamel LP's en ben daarnaast ook DJ. Ik hou erg veel van dansen en ik ben dan ook regelmatig op een festival of feestje te vinden. Voor mij zijn dat plekken waar geen oordelen heersen, iedereen gelijk is en ik echt kan ontladen.

3 Hoe kwam je bij Oranje Nassau's Oord?

Na een jaar fysiotherapie te hebben gestudeerd koos ik voor een toekomst als kok in de horeca. Maar ik kwam al snel tot de conclusie dat de offers die ik moest brengen groter waren dan wat ik ervoor terugkreeg. Een familielid tipte mij destijds over een leer/werkplek bij ONO. Inmiddels werk ik er sinds 2021.

4 Wat doe je bij Oranje Nassau's Oord?

Ik werk als persoonlijk begeleider op Dagbehandeling Het Reeënbosch. Ik begeleid cliënten die nog thuis wonen bij het onderhouden van hun zelfredzaamheid en zelfstandigheid. Cliënten komen gemiddeld twee dagen per week en volgen therapieën en behandelingen die hieraan bijdragen.

5 Wat vind je heel leuk in deze baan?

De dagbehandeling is de toekomst van de ouderenzorg. De komende jaren komen er veel meer ouderen bij die niet allemaal opgevangen kunnen worden in verpleeghuizen. De dagbehandeling fungeert als een prachtige tussenoplossing. Enerzijds ontlasten wij de mantelzorgers een aantal dagen per week en anderzijds dragen wij bij aan het zo lang mogelijk thuis blijven wonen. Ons team is klein en nauw betrokken bij andere disciplines zoals fysiotherapie en psychologie. Erg interessant!

6 Hoe ziet je werkdag eruit?

Ik werk van half 9 tot 5 uur. Ik start de dag met administratie. Ik heb nauw contact met familie, denk na over nieuwe behandelingen en zit ook wel eens in een vergadering. Rond 10 uur komen onze cliënten binnen en start ons programma. We lunchen van 12 tot 13 uur. Iedereen pakt zelf zijn lunch. Rond 14 uur start de tweede ronde behandelingen. Nadat we samen de dag nabespreken is het om 15.30 uur tijd voor de cliënten om naar huis te gaan. De rest van mijn dag vul ik met bijvoorbeeld het maken van rapportages.

7 Zou je iets willen veranderen?

Waar ik de meeste energie van krijg is mensen in beweging krijgen. Bewegen is essentieel, als je wat ouder bent misschien nog wel meer. 'Stilstaan is achteruitgaan.' Bewegen kan op allerlei verschillende manieren. Mijn droom is een verpleeghuis waar beweging en zelfstandigheid centraal staan. Waar bewoners uitgedaagd en gemotiveerd worden om zoveel mogelijk zelf te blijven doen.

8 Wat is je favoriete plekje bij ONO?

Dat is toch wel het recent geopende rolstoelpad. Samen met een collega van de dagbehandeling en onze vrijwilligerscoördinator hebben we deze wens met succes anderhalf jaar geleden ingediend bij het Emmafonds. De beleving van natuur is een ontzettend mooie toevoeging. We verblijven in een prachtig gebied. Op deze manier betrekken we de natuur er nog meer bij.

9 Wat is jouw levensmotto?

Het leven wordt zoveel fijner als we elkaar met vriendelijkheid benaderen. Elk van ons heeft zijn eigen verhaal en manier van doen. Juist dat maakt het waardevol om elkaar te ontmoeten. Een glimlach of een luisterend oor kan al een groot verschil maken. Het gaat erom dat we elkaar de ruimte geven om onszelf te zijn. Samen kom je verder wanneer je elkaar ondersteunt, ook in kleine dingen. Zo bouwen we stap voor stap aan een omgeving waarin iedereen zich welkom voelt en waar respect vanzelfsprekend is. Dat is voor mij een leven met KLEUR.

10 Heb je zelf nog een vraag?

Een oproep aan onze bewoners:
Blijf in beweging en daag jezelf uit!

REBUS

-ur

-j

-s

b=t
r=nt

g=w

-o
-l

b=z
n=r

-b
g=t

Oplossing rebus op pagina 27.

WIST U DAT...

Zin in een nieuw boek?

Dankzij Stichting Vrienden van Oranje Nassau's Oord en De Rijnhof zijn er vier minibibliotheken geplaatst. Dit zijn kleine kastjes met boeken die u kunt lenen en ruilen. Iedereen kan meedoen. Bewoners, collega's en bezoekers.

U vindt de minibiebs in Oranje Nassau's Oord bij de hoofdingang, in het Cirkelgebouw en in de gang bij de biljartzaal. Bij De Rijnhof wordt een minibieb binnenkort geplaatst.

Helpt u mee ze te vullen? Heeft u thuis een roman, verhalenbundel, tijdschrift of puzzelboekje in goede staat dat u graag ook andere mensen wil laten lezen? U kunt ze kwijt in de minibiebs.

Nieuwe duofietsen bij onze locaties

Bij De Linge-hof, Rumah Kita en Oranje Nassau's Oord staan nieuwe blauwe duofietsen klaar. Bewoners kunnen nu samen met een vrijwilliger of naaste lekker naar buiten. Fietsen geeft vrijheid én plezier: precies wat wij belangrijk vinden. Op de rode duofietsen kan ook nog gefietst worden.

Voor Oranje Nassau's Oord en De Rijnhof zijn we nog op zoek naar extra fietsmaatjes. Lijkt het u leuk om samen te fietsen, dan kunt u zich aanmelden via de zorg.

Foto's en tekst: Facebookpagina Zinzia zorggroep

INTERVIEW MET

MEVROUW DROOP, BEWOONSTER VAN KEIJENBERG

Mevrouw Hermijntje Droop is op 3 november 91 jaar geworden. Zij woont sinds 2,5 jaar in Oranje Nassau's Oord. 'Mijn man Miel woonde eerst in ONO, een half jaar later mocht ik hier ook komen wonen. Mijn man is nu overleden, maar het is hier fijn. Ik heb een eigen kamer en ik mag ook over de woonkamer beschikken. Toen ik 90 werd, hebben we dat gevierd met een High Tea in het Warm Welkom. Er kwamen zó veel mensen dat er kopjes bijgehaald werden bij de kringloop!'

'Hermijntje is een aparte naam. Het is echt een familienaam. Mijn oma heette ook zo, zij kwam uit Nijkerk. Er is nu een roeister die goud heeft gewonnen bij de

Olympische Spelen en zij heet ook Hermijntje! Ik ben in 1934 geboren in Alphen aan de Rijn. Mijn vader werkte bij uitgeverij Samson, een gereformeerde uitgeverij. Mijn moeder deed het huishouden, zoals iedere moeder in die tijd. Toen ik 6 jaar was, was er al dreiging van de oorlog. In maart 1945 is ons huis gebombardeerd. Mijn vader schrok zó van de aanblik van het verwoeste huis, dat hij die dag stierf aan een hartaanval. Daarom gingen wij naar Zeist, daar had de familie van mijn moeder een huis. Wij woonden bij het bos, het was een

heerlijke tijd. Als we hier in Renkum in het bos wandelen, zeg ik altijd: het bos lijkt net als toen in Zeist!'

'Ik ben in Utrecht naar de Kweekschool gegaan, dat was vlakbij Zeist. Ik heb goede herinneringen aan die school en had daar veel vriendinnen. Eén daarvan komt nog steeds bij mij op bezoek. Ik gaf les op de lagere school in Veenendaal. Eén jaar zaten er 72 kinderen in mijn klas! Toch kreeg ik aan het eind van het schooljaar een bedankbriefje van één van de ouders voor de fijne sfeer in mijn klas. Ik had altijd veel aandacht voor de kinderen die het moeilijk hadden. Bijvoorbeeld een meisje in de klas uit een arme familie. Op haar verjaardag kwam ze niet op school, omdat ze geen traktaties had. Ik heb haar broertje gevraagd haar op te halen, want daar had ik al voor gezorgd, en ook voor een mooie pop als cadeau.'

'Toen leerde ik mijn man kennen en we gingen trouwen. In die tijd moest de vrouw dan stoppen met werken. Ik heb nog wel ingevallen. We gingen in Ruurlo wonen, daar had mijn man Miel een huisartsenpraktijk en apotheek aan huis. We kregen 4 kinderen, twee jongens en twee meisjes. Helma, die hier werkt, heeft achter ons gewoond in Ruurlo. Leuk hè.'

'In 1974 verhuisden wij naar Bennekom. Ik vind het hier in ONO heel gezellig. Er zijn veel mensen om mee te praten en ik krijg dagelijks bezoek. Sommigen komen op de fiets vanuit Bennekom. Een goede bekende uit Bennekom, Eelco, komt vaak op donderdag en brengt meestal een vriendin van mij mee. De wandelvierdaagse was ook erg leuk. Elke zondag ga ik naar de kapel, dat vind ik belangrijk. We hebben nu al veel verteld over mijn leven. Nu gaan mijn dochter Anneke en ik nog een kopje koffie drinken in het Warm Welkom. Tot ziens hoor!'

UIT HET HISTORISCH ARCHIEF

MEVROUW FLINTERMAN VAN LONKHUIJZEN, BEWOONSTER EN OUD-MEDEWERKSTER ONO

Onlangs vierde mevrouw Klaasje Flinterman van Lonkhuijzen haar 103^e verjaardag. Zij woont in Het Puntbosch in het cirkelgebouw van Oranje Nassau's Oord.

In 1950 en 1951 werkte zij bij ONO, in de huishouding van het toenmalige zusterhuis. Daar zorgde zij onder andere voor de maaltijden van de zusters na hun vroege en late diensten.

Zuster De Hartog uit Kesteren was haar leidinggevende. Een collega van haar, mevrouw Van IJzendoorn was de vrouw van één van de machinisten van ONO. Zij woonde in een van de twee personeelswoningen die nu nog naast de parkeerplaatsen bij het Warm Welkom staan.

Het zusterhuis is in 1936 gebouwd en stond ten zuidoosten van het hoofdgebouw van ONO aan het Beekdal. De eerste maanden van haar werk bij ONO woonde mevrouw Flinterman van Lonkhuijzen intern in het zusterhuis. Na enkele maanden verliet zij het zusterhuis om ruimte te maken voor de verpleegsters in opleiding.

Mevrouw Flinterman van Lonkhuijzen verhuisde met twee andere huishoudelijke hulpen naar Renkum om daar samen in een door ONO gehuurde kamer te gaan wonen. Dit kwam vaak voor, veel medewerkers woonden op kamers bij particulieren in Renkum.

In die tijd, kort na de oorlog, was de wederopbouw in volle gang. ONO was zwaar beschadigd door gevechten en beschietingen. Het sanatorium kon gerenoveerd worden, maar het onherstelbaar beschadigde paleis moest tot op de fundamenteën afgebroken worden. Op de plek van het voormalige paleis staat nu de afdeling Somatiek (Amaliahof, Julianahof en Wilhelminahof). Huishoudelijk personeel zoals mevrouw Flinterman van Lonkhuijzen had geen toegang tot het hoofdgebouw of de barakken. Dit gedeelte was toen het TBC-sanatorium. Om verdere besmetting te voorkomen mochten hier alleen medisch personeel en familie van patiënten komen.

Mevrouw Flinterman van Lonkhuijzen komt oorspronkelijk uit Randwijk. Als ze vrij was ging zij op de fiets met de pont terug naar haar familie aan de Rijndijk in Randwijk. In de Tweede Wereldoorlog was zij daar getuige van veel gevechtshandelingen. Toen ze in 1951 trouwde stopte zij met haar werk bij ONO en ging ze op de kwekerij van haar man, De Haantjes in Heteren werken. Ze kijkt terug op een leuke, werkzame periode op ONO.

Met dank aan mevrouw Klaasje Flinterman van Lonkhuijzen
Edwin Hallers & Bert Flinterman, Historisch Archief ONO

INTERVIEW MET

HELMA SLOTBOOM EN MARJOLEIN VERMEIJ

‘Niet klagen maar dragen’ en ‘ONO is ons thuis’.

Dit zijn uitspraken van twee zorgmedewerkers die allebei al ruim 40 jaar bij Zinzia werken!

Helma: ‘Vroeger stonden er op zaterdag altijd vacatures in de krant. Ze zochten toen bij Oranje Nassau’s Oord leerlingen voor de serviceopleiding voor ziekenverzorgende. Daar heb ik op geschreven, ook al woon ik in Ruurlo. In het zusterhuis was er een thuis-gevoel. We waren allemaal intern en het was een hele leuke tijd. De mentrix had voor iedereen een luisterend oor. We dronken samen koffie en bakten soms patat. Je was echt samen een groep. Tijdens de feestdagen was er altijd wat extra’s. Een fondue of een feestmaal. Ik ben heel lang intern gebleven. Ik heb nog steeds contact met collega’s van toen.’

Marjolein: ‘Ik werkte op de Westerbouwing en zou óf kok worden, óf verzorgende. Ik heb zo maar blindelings gesolliciteerd. In december begon een nieuwe groep en daar mocht ik bij. Iedereen was de eerste 3 maanden verplicht intern op Oranje Nassau’s Oord. We moesten wèl hard werken: bedden soppen, dekens uitkloppen, sjouwen en tillen. Je moest veel verschonen en je had meerdere toiletrondes per

dag. Vroeger was er veel saamhorigheid. Als collega lette je op elkaar. Je had ook veel contact met elkaar. We haalden soms grapjes uit. We dronken samen koffie. Je wist van elkaar als iemand examen deed. Er waren nog geen computers en geen accounts. Geen gedoe met inloggen en alles documenteren.’

'Er waren veel activiteiten voor de bewoners. Zinzia had een eigen busje. We gingen de ene week zwemmen in Wolfheze. De andere week ergens heen, bijvoorbeeld naar de hei, of naar de markt. We gingen met de bewoners op vakantie naar Ermelo. Of met een bootreis van Arnhem naar Duitsland. Soms gingen we om 10 uur al buiten wandelen met de bewoners. Er was veel ruimte om te lopen. Het gebouw was ook heel anders. We zijn héél blij dat we juist in DIE tijd zijn begonnen met werken!'

'De bewoners zijn er wel op vooruit gegaan, het personeel niet. Iedereen zit nu in zijn eigen huisje. Er zijn nu wel betere hulpmiddelen zoals tilliften, aangepaste rolstoelen, incontinentiemateriaal. De bewoners hebben meer vrijheid. Er is geen fixatie meer en de deuren zijn niet meer op slot.'

Marjolein: 'Ik ben lang zorgclown geweest. Nu verkleed ik me niet meer als clown, maar doe na mijn werktijd de activiteiten als 'zorgclown'. Ik loop met het draaiorgel of met de accordeon. Je bent dan boven je zorgtaken bezig met de extra dingetjes.'

Helma: 'Ik kijk naar de bewoners en naar de sfeer in de woning. Ik bak tosti's, maak advocaatjes of loop rond met stukjes worst en kaas.'

'De vernieuwingen en bezuinigingen leggen nog meer druk bij de zorg. Het is soms frustrerend. Wij zijn opgeleid om de mensen te zien, contact te maken en er voor ze te zijn. Maar er is toch nog wel best veel mogelijk bij ons op de afdeling, vraag het ons en het kan meestal. De kleine extra dingen zijn zo belangrijk. Advies aan de jonge generatie: Zie je medemens! De mens waar je voor zorgt. Waar je mee samenwerkt. Kijk naar de bewoners! Wat heeft hij of zij nodig? Als ze onrustig zijn, probeer er dan voor ze te zijn. Als je tijd hebt, zoek contact met de bewoners. Even er zijn is vaak al genoeg.'

HET FOTOALBUM

PRACHTIGE FOTO'S VAN DICK HUETING

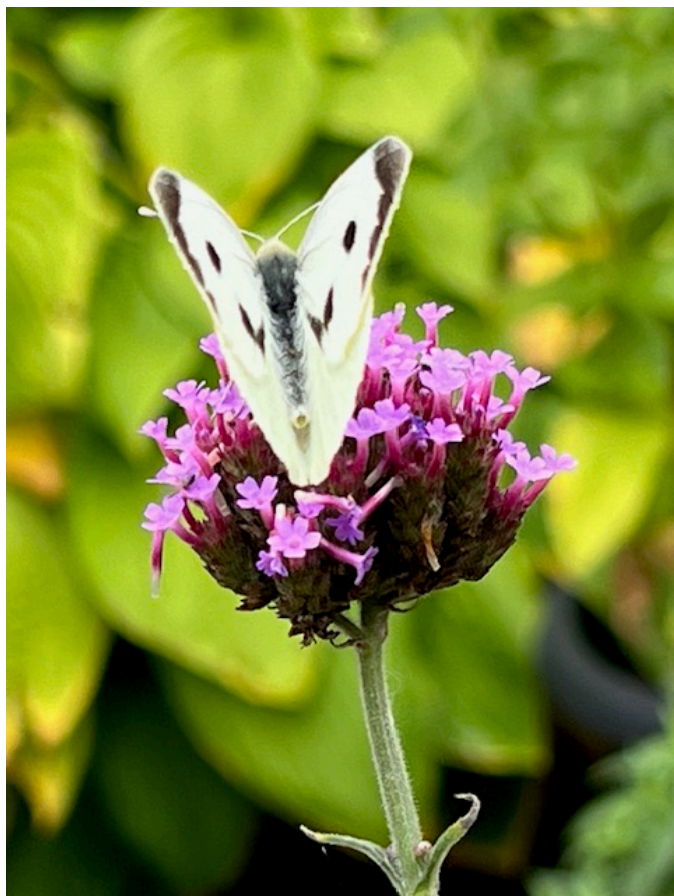

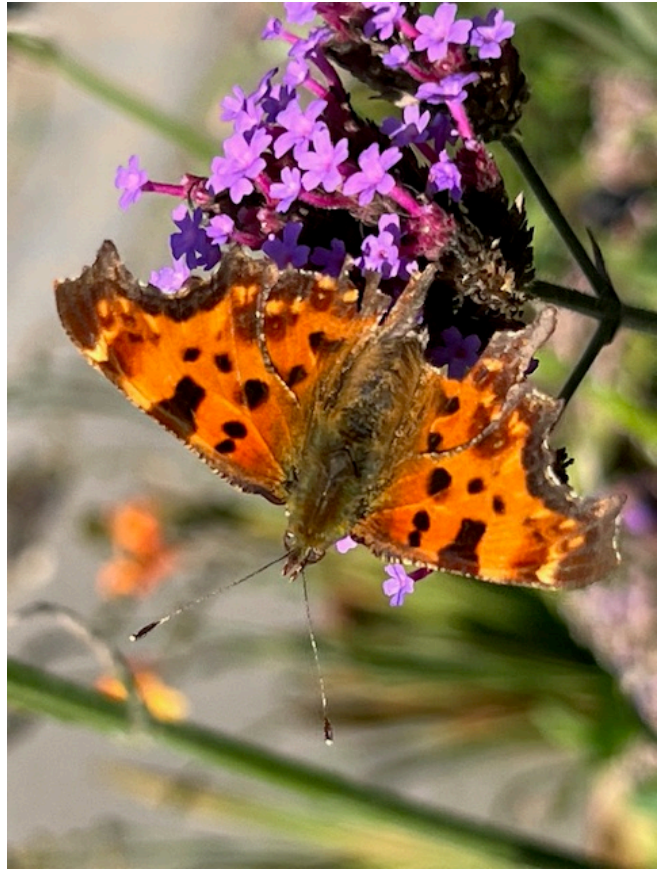
Enkele jaren geleden revalideerde Dick, na een hersenbloeding, bij Dagbehandeling Het Reeënbosch. Nu woont hij zelfstandig thuis met vrouw en dochter. Dick heeft een nieuwe hobby opgevat: fotograferen!

Met engelengeduld wacht hij om een mooi plaatje te maken, bijv. van een bij op een bloem. Omdat hij halfzijdig verlamd is, fotografeert hij met één hand!

Dick vertelt met zijn foto's wat hij dagelijks meemaakt. Graag laat hij in deze Emma foto's zien van vlinders en bloemen in zijn eigen tuin.

U kunt de foto's ook bewonderen in de vitrine van het Warm Welkom.

DE DAMES VAN DE BIBLIOTHEEK

‘LEZEN IS DROMEN MET JE OGEN OPEN’

Van oudsher is er altijd een bibliotheek geweest in Oranje Nassau's Oord. Bewoners kwamen zelf een boek lenen, een gezellig praatje maken of een kopje koffie drinken in deze rustige ruimte. De laatste jaren is de bibliotheek verschillende keren verhuisd. Nu staan de laatste boeken in het Warm Welkom.

Andrea van Gestel (medewerker Welzijn) vertelt: 'Er zijn veel romans beschikbaar in grote letter -versie. Dat is vaak prettiger om te lezen voor ouderen. U kunt de boeken lenen om in uw eigen kamer te lezen. Er zijn ook naslagboeken, fotoboeken en kinderboeken. Onlangs zijn er drie minibiebs (boekenkastjes) geplaatst in Oranje Nassau's Oord. Daar kunt u ook iets uit meenemen.'

Op de foto v.l.n.r.: Riet, Andrea, Elly, Leida (Sonja was afwezig)

Al vele jaren wordt de bibliotheek onderhouden door enkele enthousiaste vrijwilligers! Elly Brandsma was heel lang actief, en ook Leida Smaling, Riet Teunissen van Manen en Sonja van de Rhee lopen al heel wat jaartjes mee.

Ze vertellen: 'We lopen nog steeds iedere dinsdagochtend met de boekenkarren langs alle woningen. We kloppen op elke deur om te vragen of de bewoner een boek wil lenen. Er wordt veel minder gelezen dan vroeger, men kiest nu vaak een tijdschrift. Maar er is ook succes: één bewoner die langzaam en hardop leest, is door de boekendames enthousiast geworden en leest nu wel drie boeken per week!'

'Wij doen dit heel graag voor de bewoners om een beetje gezelligheid te brengen. Daarom blijven we dit ook volhouden.'

Hulde aan deze dames!

Boeken brengen je in een andere wereld en prikkelen je fantasie. Lezen is brandstof voor het brein. Lezen is een ontspannende hobby. Bent u ook een boekenwurm?

Tips voor verwanten:

- Luisterboeken kunt u ook luisteren via de oerradio.
- Wie wil er af en toe voorlezen?
- Geef eens een abonnement op een mooi tijdschrift.
- Boeken over vroeger zijn zeer welkom.
- Neem samen eens een kijkje bij de bibliotheek in het Warm Welkom.

UIT DE BOEKENHOEK

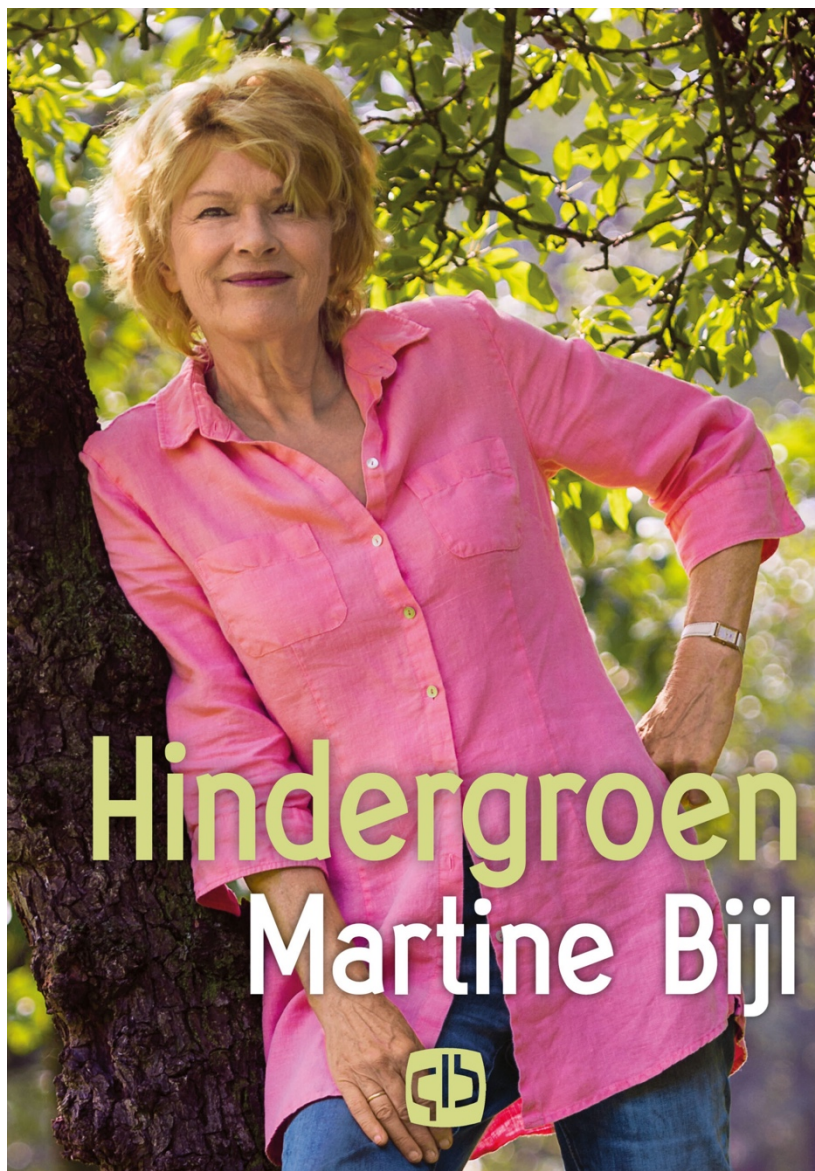
In de Emma laten we u graag kennis maken met boeiende, mooie en interessante boeken.

In het boek **Hindergroen** schrijft Martine Bijl op licht ironische manier over haar leven.

Over haar vader, die huisarts was in Amsterdam-West en over haar moeder, het doktersvrouwkje dat niet van haar achterwerk sprak maar over haar bilquadranten. Martine vertelt over het verslavende van tuinieren en haar enorme hekel aan onbegrijpelijk design.

In 40 verhalen leren we Martine Bijl een klein beetje kennen.

Ook verkrijgbaar in Grote Letter- boek.

ALGEMENE INFORMATIE

Redactie:

Marian van Swinderen en Moniek de Bakker

Met bijdragen van:

Dick Hueting

Edwin Hallers

Foto's en illustraties: Historisch Archief ONO, Marian van Swinderen en Moniek de Bakker

Contact redactie:

marianne.vanswinderen@gmail.com, tel.nr. 0615659637

moniek.debakker@zinzia.nl

U kunt eventueel een van de medewerkers van de afdeling vragen ons namens u te mailen. Kopij inleveren voor het volgende nummer uiterlijk 1 maart 2026.

Cliëntenraad:

Voor ideeën, suggesties of vragen met betrekking tot cliënten van Oranje Nassau's Oord & De Rijnhof kunt u contact opnemen met de Cliëntenraad ONO-DRH.

Mailadres: Clientenraad.ONO-DRH@zinzia.nl

Oplossing rebus pagina 10:

De winter tekent wat de zomer schildert.

Activiteitenkalender

De activiteitenkalender van De Rijnhof en Oranje Nassau's Oord vindt u op de Zinzia website via onderstaande links.

Voor ONO: www.zinzia.nl/locatie/oranje-nassaus-oord/activiteiten/

Voor De Rijnhof: www.zinzia.nl/locatie/de-rijnhof/activiteiten/

